

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2016. gada 22. j?nij? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Pievienot?s v?rt?bas nodoklis – Priekšnodoklis –
Atskait?šana

Lieta C?267/15

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der
Nederlanden* (N?derlandes Augst?k? tiesa, N?derlande) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2015.
gada 29. maij? un kas Ties? re?istr?ts 2015. gada 5. j?nij?, tiesved?b?

Gemeente Woerden

pret

Staatsecretaris van Financiën.

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js F. Biltšens [*F. Biltgen*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg
Barthet*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

?ener?ladvok?te J. Kokote [*J. Kokott*],

sekret?rs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *Gemeente Woerden* v?rd? – *R. Brouwer, belastingadviseur*,
- N?derlandes vald?bas v?rd? – *J. Langer*, k? ar? *M. Bulterman* un *M. Gijzen*, p?rst?vji,
- Eiropas Komisijas v?rd? – *H. Kranenborg* un *L. Lozano Palacios*, p?rst?vji,

?emot v?r? p?c ?ener?ladvok?tes uzklauš?šanas pie?emto l?mumu izskat?t lietu bez
?ener?ladvok?ta secin?jumiem,

pasludina šo spriedumu

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par Padomes 2006. gada 28. novembra Direkt?vas
2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpm?k
tekst? – “PVN direkt?va”) interpret?ciju.

2 Šis l?gums tika iesniegts str?d? starp *Gemeente Woerden* (V?rdenes pašvald?ba,
N?derlande) un *Staatsecretaris van Financiën* (Finanšu valsts sekret?rs, N?derlande) par
pazi?ojumu par pievienot?s v?rt?bas nodokli (PVN) par laikposmu no 2005. gada 1. janv?ra l?dz

2008. gada 30. novembrim.

Tiesiskais regulējums

Savienības tiesības

3 PVN direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

“PVN uzliek šādiem darījumiem:

a) preču piegādei, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rēķojas kā tās”.

4 Minētās direktīvas 9. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzāju darbību, tostarp kalnrniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par “saimniecisku darbību”. Materiāla vai nemateriāla pakalpojuma izmantošana ar nolūku gūt no tā ilglaicīgus ienākumus jo paši ir uzskatāma par saimniecisku darbību.”

5 PVN direktīvas 11. pantā ir paredzēts:

Apspriedusies ar padomdevēju komiteju pievienotās vērtības nodokļa jautājumos [...], katra dalībvalsts par vienu nodokļa maksātāju var uzskatīt personas, kuras veic uzņēmējdarbību attiecīgās dalībvalsts teritorijā un kuras, kaut arī juridiski patstāvīgas, ir cieši saistītas cita ar citu finansiāli, saimnieciski un organizatoriski saistīti.

[..]”

6 PVN direktīvas 13. panta 1. punktā ir noteikts:

“Valstis, reģionāls un vietējās pārvaldes iestādes, kā arī citus publisko tiesību subjektus neuzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz darbībām vai darījumiem, kuros tās iesaistās kā valsts iestādes, pat ja tās šo darbību vai darījumu sakarā iekasē nodokļus, nodevas, ziedojumus vai maksājumus.

Tomēr, iesaistoties šādas darbības vai darījumos, tās uzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz minētajām darbībām vai darījumiem, kuru sakarā to uzskaitīšana par personām, kas nav nodokļa maksātājas, radītu nozīmīgus konkurences izkropojumus.

Jebkurā gadījumā publisko tiesību subjektus attiecībā uz l pielikuma minētajām darbībām uzskata par nodokļa maksātājiem, ja vien šīs darbības netiek veiktas tik mazā apjomā, lai būtu nenozīmīgas.”

7 Atbilstoši PVN direktīvas 72. pantam:

“Šajā direktīvā “atvērta tirgus vērtība” ir pilna summa, ko pircējs vai saņēmējs tajā tirdzniecības stadijā, kurā veic preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, godīgas konkurences apstākļos par attiecīgo preču vai pakalpojumu saņemšanu maksātu piegādātājam vai pakalpojumu sniedzājam, kas nesniedz priekšrocības, tās dalībvalsts teritorijā, kur par attiecīgo darījumu uzliek nodokli.

Ja nav iespējams konstatēt salīdzināmu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, “atvērta tirgus

v?rt?ba" ir:

- 1) prec?m – summa, kas nav maz?ka par attiec?go pre?u vai l?dz?gu pre?u pirkuma cenu, vai – ja pirkuma cenas nav – pašizmaksa, ko nosaka pieg?des veikšanas laik?;
- 2) pakalpojumiem – summa, kas nav maz?ka par vis?m izmaks?m, ko nodok?a maks?t?jam rada pakalpojuma sniegšana."

8 PVN direkt?vas 80. pant? ir noteikts:

"1. Lai nov?rstu nodok?u nemaks?šanu vai izvair?šanos no nodok?u maks?šanas, turpm?k nor?d?tajos gad?jumos dal?bvalstis var veikt pas?kumus, lai nodrošin?tu, ka summa, kurai uzliek nodokli, attiec?b? uz pre?u pieg?d?m un pakalpojumu sniegšanu pirc?jiem vai sa??m?jiem, ar ko past?v ?imenes saites vai citas ciešas personiskas saites, vad?bas, ?pašuma, dal?bas, finanšu vai juridiskas saites, k? t?s defin?jusi attiec?g? dal?bvalsts, ir atv?rta tirgus v?rt?ba:

a) ja atl?dz?ba ir maz?ka par atv?rt? tirgus v?rt?bu un ja pirc?jam vai sa??m?jam nav ties?bu piln?b? atskait?t PVN saska?? ar 167. l?dz 171. pantu un 173. l?dz 177. pantu;

[..]

Š? punkta pirm?s da?as nol?k? juridisk?s saites var b?t ar? attiec?bas starp darba dev?ju un darba ??m?ju, darba ??m?ja ?imeni vai cit?m ar darba ??m?ju cieši saist?t?m person?m.

2. Ja dal?bvalstis izmanto 1. punkt? paredz?to izv?les iesp?ju, t?s var noteikt pre?u pieg?d?t?ju, pakalpojumu sniedz?ju, pirc?ju vai pakalpojumu sa??m?ju kategorijas, uz kur?m attiecas min?tie pas?kumi.

[..]"

9 PVN direkt?vas 168. pant? ir paredz?ts:

"Cikt?l preces un pakalpojumus nodok?a maks?t?js izmanto dar?jumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodok?a maks?t?jam ir ties?bas taj? dal?bvalst?, kur? viš?š veic šos dar?jumus, atskait?t no nodok?a, par kuru nomaksu viš?š ir atbild?gs:

a) PVN, kas attiec?gaj? dal?bvalst? maks?jams vai samaks?ts par pre?u pieg?d?m vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodok?a maks?t?js;

b) PVN, kas maks?jams par dar?jumiem, kurus piel?dzina pre?u pieg?dei vai pakalpojumu sniegšanai saska?? ar 18. panta a) punktu un 27. pantu;

c) PVN, kas maks?jams par pre?u ieg?d?m Kopienas iekšien? saska?? ar 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu;

d) PVN, kas maks?jams par dar?jumiem, kurus piel?dzina pre?u ieg?dei Kopienas iekšien? saska?? ar 21. un 22. pantu;

e) PVN, kas maks?jams vai samaks?ts par pre?u importu attiec?gaj? dal?bvalst?."

N?derlandes ties?bas

10 1968. gada *Wet op de omzetbelasting* (Likums par apgrozījuma nodokli, *Stb.* 1968, Nr. 329), redakcijā, kas piemērojama pamatlīetas faktiskajiem apstākļiem (turpmāk tekstā – “Likums par apgrozījuma nodokli”), 3. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“1. Prešu piegāde ir:

a) tiesību nodošanu rakoties ar precīk? pašniekam;

[..]

3. Piegādei, kas veikta par atlīdzību, 1. panta a) punkta izpratnē pielīdzina:

[..]

b) prešu, kas saražotas viā pašā uzņēmumā, izmantošanu, ko uzņēmjs veic sava uzņēmuma vajadzībām, ja prešu iegāde no cita uzņēmja tam nedotu tiesības pilnībā atskaitīt par šām precēm samaksāto nodokli;

[..].”

11 Apgrozījuma nodokļa likuma 7. pants ir paredzēts:

“1. Uzņēmjs ir jebkurš, kurš veic saimniecisku darbību neatkarīgi.

[..]

4. Fiziskas personas un organizācijas Vispārīgā likuma par valsts nodokļiem izpratnē, kuras šā panta izpratnē ir uzņēmjas, kuras dzīvo vai ir reģistrētas Nderlandē vai kurām ir pastāvīgs uzņēmums Nderlandē un kuru finanšu, saimnieciskās un organizatoriskās saites ir tādās, ka veido vienu vienību pāc vienas vai vairāku to pieprasījuma un ar inspektora lēmumu, ko var pārskaidrēt, tiek uzskatētas par vienu uzņēmju no tē mēneša pirmās dienas, kas ir pāc mēneša, kurš inspektors ir pieēmis šo lēmumu. Nodokļu vienības izveidošanas, grozēšanas un izbeigēšanas kārībā var noteikt ar ministrijas lēmumu.

[..].”

12 Apgrozījuma nodokļa likuma 8. pants ir paredzēts:

“1. Nodokli aprēķina atbilstoši atlīdzībāi.

2. Atlīdzība ir kopējā summa vai, ja atlīdzība nav naudas summa, atlīdzības kopējā vērtība, par ko izraksta rēķinu par piegādi vai pakalpojumu, neierēinot apgrozījuma nodokli. Ja, veicot piegādi vai sniedzot pakalpojumu, samaksātā summa ir lielāka nekā rēķinā norādītā summa, ēem vērtā samaksāto summu.

3. Attiecībā uz 3. panta 3. punktu un 3.bis panta 1. punktu norādētajiem darījumiem atlīdzību nosaka, pamatojoties uz prešu vai lēdzīgu prešu pirkuma cenu vai, ja pirkuma cenas nav, pamatojoties uz pašizmaksu, nosakot to šo darījumu veikēšanas brēdē.

4. Attiecībā uz 4. panta 3. punktu norādētajiem darījumiem atlīdzība tiek noteikta, pamatojoties uz pakalpojuma atvērto tirgus vērtību. Par atvērto tirgus vērtību uzskata summu bez apgrozījuma nodokļa, ko attiecēgajām uzņēmjam būtu jāsamaksā pakalpojuma sniegēšanas brēdē godēgas konkurences apstākļos neatkarēgam pakalpojumu sniedzējam Nderlandē.

[..]"

13 1981. gada 2. jūlija *Wet op het primair onderwijs* (Likums par pamatskolas izglītību, *Stb.* 1983, Nr. 727), redakcijā, kas piemērojama pamatlīetas faktiskajiem apstākļiem, 109. pants ir izteikts šādā redakcijā:

"Nekustamā pašuma izdevumus saistībā ar skolas, kas nav pašvaldības pārvaldījumā, izīrēšanu atbilstoši 108. vai 110. pantam pašvaldība nesedz."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

14 Vārdenes pašvaldība pasūtīja divu ūku celtniecību, kas paredzētas dažādam lietojumam. Pieņemot darbus, tā atskaitīja gandrīz visu PVN, par ko tai bija izrakstīti rēķini.

15 *Stichting Gebouwen Beheer Woerden* (Vārdenes ūku pārvaldības fonds, turpmāk tekstā – "Fonds") tika izveidots 2007. gada 6. februārī. Tā valdī ir pieci locekļi, no kuriem vienu ieceļ Vārdenes pašvaldība, trīs – katras izglītības iestādes valde, kas izmanto Fonda pārvaldītās ūkas, un vienu – *Stichting Kindercentra Midden Nederland* (Nīderlandes vidienes Bērnu centrs). Fonda mērķis ir ūku pārvaldība un sadarbības veicināšana starp ūku lietotājiem.

16 Tā vietā, lai attiecīgās ūkas izīrētu, Vārdenes pašvaldība izvēlējās tās pārdo Fundam. Abas ūkas, no kurām otrā tika sadalīta divās daļās, tika pārdotas par apmēram 10 % pašizmaksas. Par PVN tika izrakstīti rēķini atbilstoši pārdošanas cenai. Fonda maksājamā pirkuma cena tika pārveidota aizdevumā ar procentiem.

17 Nododot pašuma tiesības uz pirmo ūku, pašuma tiesību maiņas nodeva tika aprēķināta no summas, kura praktiski atbilda tās pašizmaksai. Attiecībā uz otro ūku pašuma tiesību nodošanas akts norādā, ka pirmpirkuma tiesību nodošanas uz dzīvokļiem dēļ pašuma tiesību maiņas nodeva ir maksājama no summas, kas praktiski atbilst visās šīs ūkas pašizmaksai.

18 Tad Fonds nodeva bezmaksas lietošanā attiecīgās ūkas vienu daļu trim pašs pamatskolas izglītības iestādēm. Pārējās daļas tika iznomātas pret atlīdzību dažādiem nomniekiem. Šī iznomāšana pret atlīdzību tika atbrīvota no PVN, izņemot sporta iekārtu nomu.

19 Inspektors uzskatīja, ka Vārdenes pašvaldība nav piegādājusi abas attiecīgās ūkas Likuma par apgrozījuma nodokli 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, bet ir tās izīrējusi Fundam, saņemot PVN atbrīvojumu. Tādēļ inspektors uzskatīja, ka Vārdenes pašvaldībai ir jāmaksā PVN atbilstoši šī likuma 3. panta 3. punkta b) apakšpunktam. Inspektors iekasēja šo nodokli *a posteriori*, izsniedzot nodokļa pārbaudes paziņojumu.

20 2013. gada 25. aprīlī, lemjot par Vārdenes pašvaldības apelācijas sūdzību un inspektora pretapelācijas sūdzību, *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa, Nīderlande) nosprieda, ka faktiski ir runa par piegādi Likuma par apgrozījuma nodokli 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

21 Tomēr *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) uzskatīja, ka pārdošanas cena, par ko Vārdenes pašvaldība izrakstīja rēķinu, attiecas vienīgi uz attiecīgo ūku daļām, kuras Fonds izmantoja ar nodokli apliktai iznomāšanai. No tā šī tiesa secināja, ka Vārdenes pašvaldība ir rīkojusies kļūmā, jo Likuma par apgrozījuma nodokli izpratnē vienīgi attiecībā uz šīm daļām un tādēļ tai bija tiesības uz atskaitījumu attiecībā uz atbilstošo PVN daļu, par ko tai tika izrakstīti rēķini, saņemot ūkas, proti, apmēram 10 %.

22 Vārdenes pašvaldība iesniedza kasācijas sūdzību par *Gerechtshof te Amsterdam*

(Amsterdamas Apelācijas tiesa) nolēmumu. Finanšu valsts sekretārs arī iesniedza pretkāpības sūdzību.

23 Analīzē iesniedzējtiesa noraida *Gerechthof te Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) vērējumu, ka Vārdenes pašvaldība ir piegādājusi attiecīgās atsevišķās ēkas daļas kā uzņēmuma un pārvietojas – ne kā uzņēmuma.

24 Iesniedzējtiesa uzskata, ka attiecīgo ēku pārdošanas cena ir tieši saistīta ar to piegādi un Vārdenes pašvaldība tādējādi ir to veikusi par atlīdzību, tādēļ runa ir par saimniecisku darbību.

25 Turklāt iesniedzējtiesa noraida finanšu valsts sekretāra iebildumu, ka Vārdenes pašvaldība nav rīkojusies kā uzņēmuma, piegādājot attiecīgās ēkas, Likuma par apgrozījuma nodokli izpratnē, bet ir rīkojusies kā valsts iestāde.

26 Iesniedzējtiesa izskata arī jautājumu par tiesību āunprātīgu izmantošanu. Tomēr, tā kā Fonds ir uzņēmies pārvadāt ēkas un atbildību par tām, šī tiesa šajā lietā izslēdz tiesību āunprātīgu izmantošanu.

27 Tomēr iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai atbilstoši PVN direktīvai Vārdenes pašvaldībai ir tiesības atskaitīt tikai daļu PVN, par ko tai tikai izrakstīts rēķins, šīs ēkas saņemot, tādēļ, ka tā, pamatojoties uz 1981. gada 2. jūlija Likumu par pamatskolas izglītību, redakciju, kas piemērojama pamatlietas faktiskajiem apstākļiem, nevar izrakstīt rēķinus skolām par skolu izmitināšanas izmaksām un ka Fonds ir bez maksas nodevis skolām lietošanā attiecīgo ēku daļas.

28 Šīdos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai tādā gadījumā, kāds ir šajā lietā, kad nodokļa maksātājs ir uzcēlis ēku un ir pārdevis šo ēku par cenu, kas nenosedz visas izmaksas, kamēr pircējs nodod bez maksas lietošanā daļu no šīs ēkas trešajai personai, nodokļa maksātājam ir tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, kas norādīts rēķinā par ēkas būvniecību, pilnībā vai tikai daļēji samērīgi ēkas daļām, kuras pircējs izmanto saimnieciskai darbībai (šajā lietā iznomāšanai pret atlīdzību)?”

Par prejudiciālo jautājumu

29 Ar prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai PVN direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka šīdos apstākļos, kādi ir pamatlietā, kad nodokļa maksātājs ir uzcēlis ēku un to pārdevis par cenu, kas ir mazāka par tās celtniecības izmaksām, tam ir tiesības atskaitīt visu PVN, ko tas ir samaksājis par šīs ēkas celtniecību, vai tikai tiesības uz daļu šī nodokļa atskaitīšanu samērīgi šīs ēkas daļām, kuras to pircējs izmanto saimnieciskajai darbībai.

30 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nodokļa maksātāju tiesības no maksājuma PVN atskaitīt PVN, kas ir jāmaksā vai kas jau iepriekš kā priekšnodoklis ir samaksāts par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem, ir ar Savienības tiesību aktiem izveidotās kopējās PVN sistēmas pamatprincips (skat. spriedumus, 2002. gada 8. janvāris, *Metropol* un *Stadler*, C409/99, EU:C:2002:2, 42. punkts, kā arī 2012. gada 6. septembris, *Tóth*, C324/11, EU:C:2012:549, 23. punkts).

31 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka PVN direktīvas 167. un nākamajos pantos paredzētās tiesības uz atskaitīšanu ir PVN mehānisma neatņemama sastāvdaļa un princips nevar tikt ierobežots. Konkrēti, tās ir īstenojamas nekavējoties attiecībā uz visiem nodokļiem, kas piemēroti iepriekš veiktajiem darījumiem (skat. spriedumus, 2000. gada 21. marts, *Gabalfa*

u.c., no C-110/98 līdz C-147/98, EU:C:2000:145, 43. punkts; 2005. gada 26. maijs, *Kretztechnik*, C-465/03, EU:C:2005:320, 33. punkts; 2010. gada 22. decembris, *Dankowski*, C-438/09, EU:C:2010:818, 22. punkts, kā arī 2012. gada 6. decembris, *Bonik*, C-285/11, EU:C:2012:774, 26. punkts).

32 Atskaitīšanas sistēmas mērķis ir pilnībā atbrīvot uzņēmumu no PVN, kas tam ir jāmaksā vai ko tas ir samaksājis saistībā ar visu savu saimniecisko darbību. Kopējā PVN sistēma tādējādi nodrošina pilnīgu saimniecisko darbību aplikšanas ar nodokļiem neitralitāti neatkarīgi no šīs darbības mērķiem vai rezultātiem, ja minētās darbības arī ir apliktas ar PVN (spriedums, 2012. gada 6. decembris, *Bonik*, C-285/11, EU:C:2012:774, 27. punkts).

33 No Tiesas judikatūras izriet, ka PVN ir piemērojams par katru ražošanas vai izplatīšanas darījumu, atskaitot nodokli, kas tieši ietekmē dažādos cenu veidojošos elementus (spriedums, 2012. gada 6. decembris, *Bonik*, C-285/11, EU:C:2012:774, 28. punkts). No tā izriet, ka attiecībā uz PVN katrs darījums ir jāvērtē atsevišķi neatkarīgi no PVN, kas maksājams par agrākiem vai vēlākiem darījumiem.

34 Jautājums par substanciāliem nosacījumiem, kas tiek prasīti, lai rastos tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, no PVN direktīvas 168. panta a) punkta izriet, ka preces vai pakalpojumi, ko norēķina, lai pamatotu šīs tiesības, nodokļa maksātājam turpmāk ir jāizmanto saviem ar nodokli apliekamajiem darījumiem un ka šīs preces ir piegādājis vai pakalpojumus sniedzis kāds cits nodokļa maksātājs (spriedums, 2012. gada 6. septembris, *Tóth*, C-324/11, EU:C:2012:549, 26. punkts).

35 Tā kā PVN direktīvas 168. pants nenosaka nevienu citu nosacījumu par izmantošanu, ko veic attiecīgās preces vai pakalpojumus saņēmus persona, ir jāsecina, ka, ja ir izpildīti iepriekšējā punktā norādītie divi nosacījumi, nodokļa maksātājam principā ir tiesības atskaitīt priekšnodokli samaksāto PVN.

36 Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka PVN direktīvā nepakārtoti atskaitīšanas tiesības nosacījumam, kas ir saistīts ar attiecīgo preču vai pakalpojumu izmantošanu, ko veic persona, kas no nodokļa saņēmēja saņem šīs preces vai šos pakalpojumus, jo tas nozīmētu, ka visi darījumi, kurus nodokļa maksātājs ir veicis ar tādā pircēju vai pakalpojumu saņēmēju, kas neveic saimniecisku darbību, kā privātpersonas, ierobežo nodokļa maksātāja atskaitīšanas tiesības.

37 Turklāt nosacījuma par to, ka to pircējs vai pakalpojuma saņēmējs attiecīgās preces vai pakalpojumus izmanto, kas nosaka piegādātāja tiesības uz atskaitīšanu, sekas būtu tādas, ka nodokļa maksātāja tiesības uz atskaitīšanu būtu atkarīgas no pircēja vai pakalpojuma saņēmēja, kuram vienmēr ir tiesības grozīt preces izmantošanu īstermiņā vai ilgtermiņā, vēlākas rīcības.

38 Tāpēc no līguma sniegt prejudiciālu nolikumu izriet, ka Vārdenes pašvaldība ir kvalificējama par nodokļa maksātāju PVN direktīvas izpratnē. Turklāt no šī līguma izriet, ka pamatlietā aplūkots, ka Vārdenes pašvaldībai piegādāja cits nodokļa maksātājs un ka šī pašvaldība izmantoja šīs preces ar nodokli apliekamā darījumā, proti, piegādājot šīs preces pret atlīdzību Fondam.

39 No tā izriet, ka Vārdenes pašvaldībai ir tiesības atskaitīt visu priekšnodokli, neņemot vērā to, kam piegādāto preču pircējs vai pakalpojuma saņēmējs tās izmanto.

40 Attiecībā uz faktu, ka pamatlietā nodokļa maksātājs ir piegādājis preci par cenu, kas nenosedz visas izmaksas, ir jāatgādina, ka Tiesa ir nospriedusi, ka saimnieciskā darījuma rezultāts neietekmē atskaitīšanas tiesības, ar nosacījumu, ka šai darbībai pašai piemēro PVN

(skat. šaj? zi?? spriedumus, 2005. gada 20. janv?ris, *Hotel Scandic Gåsabäck*, C?412/03, EU:C:2005:47, 22. punkts, un 2011. gada 9. j?nijs, *Campsa Estaciones de Servicio*, C?285/10, EU:C:2011:381, 25. punkts)

41 Turkl?t no Tiesas judikat?ras izriet, ka, ja pieg?des cena ir maz?ka par pašizmaksu, atskait?jums nevar tikt aprobežots sam?r?gi atš?ir?bai starp cenu un pašizmaksu, pat ja š? cena ir iev?rojami zem?ka par pašizmaksu, ja vien t? nav piln?b? simboliska (šaj? zi?? skat. spriedumu, 1988. gada 21. septembris, Komisija/Francija, 50/87, EU:C:1988:429, 16. punkts).

42 No visiem iepriekš min?tajiem apsv?rumiem izriet, ka uz prejudici?lo jaut?jumu j?atbild, ka PVN direkt?va ir j?interpret? t?d?j?di, ka t?dos apst?k?os, k?di ir pamatliet?, kad nodok?a maks?t?js ir uzc?lis ?ku un to p?rdevis par cenu, kas ir maz?ka par celtniec?bas izmaks?m, tam ir ties?bas atskait?t visu PVN, ko tas ir samaks?jis par š?s ?kas celtniec?bu, nevis tikai ties?bas uz da??ju š? nodok?a atskait?šanu sam?r?gi š?s ?kas da??m, kuras to pirc?js izmanto saimnieciskajai darb?bai. Tam, ka pirc?js par velti nodod attiec?g?s ?kas da?u lietošan? trešajai personai, šeit nav noz?mes.

Par ties?šan?s izdevumiem

43 Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (desmit? pal?ta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direkt?va 2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu ir j?interpret? t?d?j?di, ka t?dos apst?k?os, k?di ir pamatliet?, kad nodok?a maks?t?js ir uzc?lis ?ku un to p?rdevis par cenu, kas ir maz?ka par celtniec?bas izmaks?m, tam ir ties?bas atskait?t visu pievienot?s v?rt?bas nodokli, ko tas ir samaks?jis par š?s ?kas celtniec?bu, nevis tikai ties?bas uz da??ju š? nodok?a atskait?šanu sam?r?gi š?s ?kas da??m, kuras to pirc?js izmanto saimnieciskajai darb?bai. Tam, ka pirc?js par velti nodod attiec?g?s ?kas da?u lietošan? trešajai personai, šeit nav noz?mes.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – holandiešu.